

for ægproducenter, som vil producere produktionsmestedeæg (skrabeæg, æg fra fritgående høns m.v.) eller æg, som skal mærkes med læggedato. Det skal dog bemærkes, at der i kontrolforordningen, som træder i kraft 1. januar 2006, er krav om registrering af alle fødevarer virksomheder, herunder primærproducenter. Denne forpligtelse kan dog i henhold til forordningen opfyldes ved at anvende eksisterende registreringer, og det er på nuværende tidspunkt vurderingen, at det kun i meget begrænset omfang vil være nødvendigt at pålægge primærproducenter yderligere registreringskrav.

Det er endvidere hensigten at videreføre de eksisterende undtagelser vedrørende jægeres salg henholdsvis til private og til detailforretninger (vildt- og fiskehandlere).

Det vil også fortsat være muligt at undtage f.eks. en bager med to forretninger fra at skulle søge autorisation til engrostilvirkning, hvis der i den ene bagerforretning fremstilles brød til forhandling i begge forretninger. Bestemmelsen vil desuden videreføre den nuværende mulighed, som visse detailforretninger har for at engrosforhandle fødevarer.

Det er med forslaget hensigten at fortsætte den hidtidige praksis, hvorefter engrosvirksomheder, der kun foretager en egentlig opbevaring af fødevarer og tilsætningsstoffer, f.eks. kolonialvarelagre og depoter for emballeret øl og mineralvand, kan undtages fra kravet om autorisation og alene skal være registreret hos tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen vil desuden også kunne anvendes for handelsvirksomheder uden egne lagerfaciliteter.

Muligheden for at fritage for autorisationskravet vil inden for detailområdet være relevant i relation til eksempelvis købmænd, tobaksforretninger, kiosker, discountvareforretninger og tankstationer, hvor der ikke bliver foretaget en egentlig tilvirkning af fødevarer.

Det er desuden hensigten, at bestemmelsen skal anvendes til at fastsætte en nedre grænse for autorisation af pensionater og kantiner og til at opretholde den gældende regulering vedrørende torvhandel og salg fra andre, ikke faste udsalgssteder samt midlertidig eller lejlighedsvis fødevarer virksomhed.

Virksomheder, som håndterer uemballerede, letfordærlige fødevarer, vil som hidtil ikke kunne undtages fra kravet om autorisation. Dette omfatter bl.a. slagterforretninger, bagerforretninger og restaurationer samt institutioner som plejehjem og hospitalskøkkener.

Det skal bemærkes, at der med ikrafttræden 1. januar 2006 af den i afsnit 3.3. i lovforslagets almindelige

bemærkninger nævnte hygiejnepakke kan vise sig behov for at foretage justeringer i de nævnte undtagelser fra autorisation eller registrering. Dette er f.eks. tilfældet for den ovennævnte undtagelse vedrørende detailforretningers engrossalg.

Til § 29

Bestemmelsen viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 47, idet der som en sproglig forenkling foreslås anvendt udtrykket »registrering« i stedet for det hidtidige »anmeldelse«. Med hensyn til terminologi henvises til bemærkningerne til § 28.

Det er med bestemmelsen hensigten at opretholde de eksisterende krav om, at fødevarer virksomheder, som vil importere eller eksportere fødevarer, skal have denne aktivitet registreret hos tilsynsmyndigheden, inden den påbegyndes.

At registreringspligten for importører og eksportører i bestemmelsen er knyttet til autorisation eller registrering som fødevarer virksomhed skal understrege, at import og eksport af fødevarer forudsætter, at virksomheden er autoriseret eller registreret som enten engros- eller detailvirksomhed.

Import og eksport af fødevarer til privat forbrug vil ikke være omfattet af bestemmelsen. Der vil dog som nævnt under bemærkningerne til § 39 af eksempelvis dyresundhedsmæssige grunde kunne fastsættes regler og træffes afgørelser, som berører private.

Til § 30

Bestemmelsen viderefører indholdsmæssigt den gældende fødevarerlov § 48, idet der som led i den sproglige forenkling, jf. bemærkningerne til § 29, også her foreslås anvendt udtrykket »registrering« i stedet for det hidtidige »anmeldelse«. Den knytter sig til lovforslagets kapitel 7, som indeholder hjemmel til at fastsætte krav til disse produkter.

For at kunne opfylde de krav til det offentlige kontrol med området, som følger af såvel Rådets direktiv 89/109/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler, som af den kommende EU-forordning på området, er det nødvendigt for tilsynsmyndigheden at få kendskab til de pågældende virksomheder. Bestemmelsen indebærer, at det fortsat vil være muligt at kræve, at virksomheder, som vil fremstille eller forhandle materialer og genstande, skal have denne aktivitet registreret hos tilsynsmyndigheden, inden den påbegyndes.